

מ"ת 61664/02/20 - מדינת ישראל נגד נסאר נסאר

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 61664-02-20 ישראל נ' נסאר(עציר)

בפני מבקשת נגד משיב	כבוד השופט ניצן סילמן
מדינת ישראל	
נסאר נסאר (עציר)	
ע"י ב"כ עו"ד יניב אביטן	

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיב כנגדו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חטיפה לשם סחיטה, סחיטה בכוח, סחיטה באיומים וחבלה חמורה.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. ר.ע. הוא תושב העיר עכו (להלן: "המתלונן") ועובד במוסך "קלוסקי" בעיר (להלן: "המוסך").
2. לפני שנים רכש המשיב מהמתלונן רכב אספנות (להלן: "הרכב") בסכום של כ- 7,000 ₪. הצדדים לא פעלו לרישום העברת הבעלות.
3. מהלך המחצית השנייה של שנת 2019 בדרש המשיב מהמתלונן את רישיון הרכב. כעבור זמן הודיע המתלונן למשיב שהשיג את הרישיון. המשיב הודיע למתלונן כי הוא חוזר בו מעסקת המכר, ודרש את הכסף שהשקיע ברכב, שהוערך על ידו בסך של 19,000 ₪.
4. משך מס' חודשים ממועד דרישת התשלום ועד 10.2.20 חזר ואיים המשיב על המתלונן בדרישה שישלם לו את הכסף, כך למשל ביום 1.11.19 בשעה 22:31 שלח המשיב הודעה מוקלטת למתלונן ואיים עליו, ביום 28.1.20 איים המשיב על המתלונן בשיחת טלפון ביניהם וביום 2.2.20 בהודעות מוקלטות.
5. ביום 10.2.20 בשעה 12:30 לערך הגיע המשיב למוסך ברכב פיאט שבבעלותו, קרא למתלונן, ודחף אותו בידו לרכב. המתלונן ניסה להתנגד, המשיב סטר לו, דחף אותו פנימה לרכב וסגר את הדלת.

6. זאב קלוסקי (להלן: "זאב"), בעל המוסך, ניגש אל המשיב וביקש ממנו להפסיק להכות את המתלונן. המשיב והמתלונן יצאו מהרכב, אז אמר המשיב לזאב בטו מאיים לא להתערב "הוא חייב לי כסף, אם אתה תשלם אני יעזוב אותו". זאב חדל לדבר עם המשיב.

7. המשיב הורה למתלונן להיכנס לרכב, והמתלונן בפחדו מפניו עשה כן. המשיב נכנס לרכב ונסע מהמוסך.

8. המשיב נסע לכיוון הכפר ג'דידה מכר, ומהלך הנסיעה תקף את המתלונן באגרופים לפניו. בכפר עצר את הרכב בחלקו האחורי של מפעל לחומרי בניין, הוריד את המתלונן בכוח מהרכב, גרר אותו לצד הרכב והכה אותו באגרופים ובעיטות בכל חלקי גופו.

9. המשיב החזיר את המתלונן לרכב, מזג שתי כוסות משקה אלכוהולי ודרש מהמתלונן לשתות עמו. המתלונן שתה, אז הוציא אותו המשיב שוב מהרכב והכה אותו.

המשיב איים על המתלונן כי אם לא ישלם לו את הכסף עד השעה 17:00 "אני אעלים אותך ואף אחד לא ידע איפה אתה"

10. המשיב החזיר את המתלונן לרכב ונסע לתחנת דלק "יהב" הסמוכה לכפר. עצר את הרכב, הורה למתלונן לא לזוז, קנה שני בקבוקי בירה בחנות בתחנה, חזר לרכב ודרש מהמתלונן לשתות עמו. המתלונן בפחדו מהמשיב שתה.

11. המשיב נסע לכיוון עכו, ובהגיעו לצומת בן עמי הורה למתלונן לרדת מהרכב, כשהוא חוזר ומאיים שישלם לו את הכסף עד השעה 17.

בשעה 18:00 התקשר המשיב למתלונן מס' פעמים ואיים "אוי ואבוי אם לא תביא את ה כסף"

12. כתוצאה מהתקיפה המתלונן סבל משבר באף, נפיחות בפנים, בקרקפת ושפשוף בשוק שמאל.

דין -

13. המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה בעבירת החטיפה ועבירות הסחיטה בכוח ובאיומים.

14. המשיב טען להיעדר ראיות בעבירות הסחיטה באיומים וסחיטה בכוח, משמדובר בחוב אמיתי של המתלונן כלפי המשיב.

15. ביום 5.3 ראיתי לקבוע כי מעיון בפסיקה עולה שאין בעובדה כי המשיב מאמין בקיומו של חוב כדי לגרוע מאפשרות הרשעה בעבירת סחיטה באיומים או סחיטה בכוח, ומקל וחומר אמורים הדברים בשלב המעצר.

16. משכך, נותרה במחלוקת טענת המשיב להיעדר ראיות בעבירת החטיפה.

אליבא המשיב לא היה שימוש בכוח להכניס את המתלונן לרכב. המשיב סטר למתלונן לאחר שנכנס מרצונו לרכב. המתלונן יכול היה בשלב זה לצאת מהרכב ולסיים את הארוע. כמו כן, היה באפשרות המתלונן לצאת מהרכב, עת עצר המשיב בתחנת הדלק והלך לקנות בירה.

17. המבקשת מנגד טענה כי הראיות מלמדות על מידת הפחד של המתלונן מהמשיב עובר לאירוע החטיפה, בזמן האירוע ואחריו. כך עולה משיחות המתלונן עם המשיב ועם ויקטור, והודעות המתלונן.

18. עוד לטענת המבקשת, הודעות המתלונן וזאב מלמדות על קיומה של תשתית לכאורית בעבירת החטיפה.

19. המבקשת טענה כי יסוד מרכזי להשתכללות עבירת החטיפה מתמקד בשלילה אמיתית של חופש התנועה באמצעות מעשה של כפייה ואילוץ בכוח, איומים או פיתוי באמצעות תרמית. המשיב הכניס את המתלונן לרכב בכוח ובאיומים. המתלונן היה מפוחד במידה רבה עובר לאירוע לאור איומי המשיב. די בתחושת הפחד כדי ללמד על שלילת החופש וכפייה בכוח כלפי המתלונן.

הראיות בתיק -

20. הודעות ששלח המשיב למתלונן -

א. הודעת ווטסאפ מיום 1.11.19 -

"טוב, תשמע רני, תשמע, תשמע אותי טוב, מרגע זה, עכשיו אתה לוקח את האחריות עליך, את כל הטנדר אתה לוקח אותו עליך ואתה משלם את כל מה שמגיע לי, שמעת? ממחר, אתה מתארגן עד יום שלישי אני נותן לך. אתה מתארגן ואתה מביא לי את הכסף. ואם לא, אני אזיין אותך רני, אתה עכשיו עברת את כל גבול, זהו נגמר. עכשיו אתה לוקח את הטנדר, אתה מוכר אותו, אתה מזדיין איתו, אתה עושה מה שבא לך איתו. אתה מביא לי את הכסף עד יום שלישי. שמעת אותי?"

ב. הודעה קולית מיום 2.2 -

"יז מזדיין עד לעשירי לחודש אם אתה לא מביא לי עשר אלף שקל, שלא שמונה ולא תשע, עשר אלף ואת השאר אתה מחלק אותם ואתה מביא לי אותם בזמן הקרוב... את אחותך אני אזיין לך יא בן זונה,

רק תבין את זה טוב מאוד ואני אוציא אותך מכל העולם, אני אוציא אותך מעכו ואני אוציא אותך מכל אימ אימ אימא שלך יא בן זונה, שמעת? תבין את זה טוב טוב טוב וקח את זה לתשומת ליבך יא בן שרמוטה"

ג. הודעה קולית נוספת מיום 2.2 -

"יש לך מזל שויקטור הציל אותך באותו יום, אם לא הייתי שובר לך את העצמות... הייתי שובר לך את הרגליים ואת הראש ואת הידיים...אלוהים הציל אותך אבל אלוהים לא יציל אותך מהידיים שלי, אלוהים לא יציל אותך, רק תתכונן"

21. תמלול שיחות טלפון של המתלונן -

א. שיחה בין המשיב למתלונן מיום 28.1 מהלכה נשמע המשיב מאיים על המתלונן שאם לא יתקשר אליו הוא יגיע אליו למחרת למוסך "תתכונן מעכשיו תתכונן מעכשיו למה אני הולך לזיין אותך זהו חלאס...אני אמצא אותך אני יוציא אותך מעכו"

המתלונן מסביר למשיב כי טרם הצליח להשיג את הכסף ומוסיף "אני נשבע לך ביקר לי הלילה האחרון לא ישנתי מהמילים שלך נשבע לך לא ישנתי מהפחד שלי"

ב. שיחה בין ויקטור והמתלונן -

ויקטור - "מה קורה עם נסאר שם הוא רותח על גחלים... אם אתה יודע שאין לו רישיונות למה אתה נותן לבן אדם להשקיע ולקנות אותו"

המתלונן - "יש לו רישיונות והרישיונות אצלי הוא לא רצה אותם הוא לא רוצה זה עזוב לא משנה זה סגור זה כבר מת... לא רוצה שום דבר ממנו עזוב הוא יקבל את הכסף שלו אמרתי לו רק קצת סבלנות אתה יודע מה אני חונקים אותי החודש האחרון... אני פתוח עם אנשים חבל לך על הזמן.."

ג. בשיחה נוספת בין השניים מבטיח המתלונן כי ישלם סכום מסוים למשיב עד העשירי לחודש, וויקטור מבטיח שישוחח עם המשיב כדי שלא יתקרב למתלונן "אני אסגור את זה רני תקשיב, אני מכיר אותו הוא משוגע ואני מצד שני אני לא רוצה שהוא יתקרב אליך...מה אני רוצה שיקרה לך משהו חס וחלילה"

רני הבטיח שיהיה רגוע יותר אם ישיג את הכסף לפני "אני נשבע לך שלשום לא ישנתי בלילה הוא אמר לי אני בא הורג אותך במוסך... אני נשבע לך לא ישנתי מהפחד"

22. מחקרי תקשורת -

ביום האירוע בין השעות 11:19-12:10 המשיב מאוכן בעין המפרץ

בין השעות 12:41-14:02 בג'דידה מכר

14:38-16:55 בעכו

23. מהלך שחזור והובלה נזכר המתלונן כי המשיב זרק מרכבו שקית עם בקבוקי זכוכית עת היו מאחורי המפעל במכר. השקית נמצאה ובה שני בקבוקי קרלסברג וכוס זכוכית קטנה

24. במצלמות האבטחה של עיריית עכו נראה רכבו של המשיב יוצא מאזור המוסך בשעה 12:16

ובשעה 12:19 נראה נוסע לכיוון היציאה מעכו לכיוון בוסתן הגליל

רכבו של המשיב צולם במערכת האכיפה ביום האירוע בשעה 12:23 בצומת עכו מזרח בכביש 85

בשעה 14:13 נראה המשיב בחנות בתחנת הדלק קונה שני בקבוקי בירה

הודעות -

25. המתלונן סיפר שלפני כעשרים שנה מכר את הרכב למשיב, לא זוכר מחיר, לא הועברה בעלות. לפני כחצי שנה המשיב ביקש ממנו רישיון רכב להעברת בעלות, על מנת למכרו. השיג את הרישיון לאחר תקופה קצרה והודיע לו, אולם המשיב אמר שהקונה לא מעוניין יותר לרכוש את הרכב, ודרש חזרה את ההשקעה שלו ברכב - 10,000 ₪ עד 10.2.

ביום האירוע המשיב הגיע למוסך "הכניס אותי לרכב שלו..." בעל הבית של המוסך בשם זאב קלוסקי התערב בעניין ונסאר אמר לו "אל תתערב הוא חייב לי כסף ואם אתה תשלם אני משחרר אותו".

מהלך הנסיעה לכיוון מכר המשיב הכה אותו באגרופים לפניו, עצר את הרכב במקום מסוים, הוציא אותו בכוח מהרכב והמשיך להכות אותו, אז איים עליו "עד השעה 17:00 אתה חייב לשלם את הכסף ואם לא אז יהיה יותר גרוע, אני אעלים אותך ואף אחד לא ידע איפה אתה". המשיב גם איים על המשפחה שלו "אני אזיין את אמא שלך ואת אחותך, אני אתנכל בכולכם"

המשיב הכריח אותו לשתות איתו ברכב אלכוהול, המשיך בנסיעה ועצר בתחנת דלק ואמר לו "אל תזוז מהאוטו", קנה שני בקבוקי בירה ונתן לו לשתות בקבוק אחד. כשהגיעו לעכו הוריד אותו מהרכב ואמר "תקשיב, אני משחרר אותך אבל בשעה חמש אני רוצה שתביא לי את הכסף".

המתלונן הבטיח שישלם והתחיל להתרחק מהרכב, כשזז שוב קרא לו המשיב ואמר "שחררתי אותך", שלא תעשה טעויות תביא את הכסף"

בערב התקשר אליו המשיב מס' פעמים והמשיך לאיים. יצר קשר עם חבר שידבר עם המשיב על מנת לדחות

את מועד התשלום. בת זוגו פחדה להישאר בביתם בעכו, אז הם נסעו בערב לבת שלה בנהריה, והיום החליט להגיש תלונה "כי אני מפחד מאוד לחזור לעכו"

פחד לפנות לקבלת טיפול רפואי

בחקירה מיום 13.2 סיפר המתלונן כי ויקטור תיווך בינו לבין המשיב לצורך מכירת הרכב.

שוחח עם ויקטור לפני כחודש, שהתקשר ואמר לו שהמשיב רותח עליו, והוא אמר לו שינסה לארגן את הכסף. ויקטור אמר שינסה להרגיע את המשיב (17.2)

המתלונן סירב לעימות עם המשיב "אני מפחד יש לי סיוטים אני לא יודע איך אני אוכל לראות אותו אני כל לילה קם מסיוטים אני מפחד על החיים שלי, אני מתחנן שלא תפגישו בינינו"

בחקירתו מיום 20.2 סיפר המתלונן כי ביום האירוע ראה את המשיב עומד ליד זאב והלך לכיוונם. המשיב אמר לו "בוא איתי" ודחף אותו קלות עם היד לכיוון הרכב שלו. עמדו בהתחלה בחזית הרכב, ואז המשיב הוביל אותו לכיוון דלת הנוסע ליד הנהג. המשיב פתח את דלת הרכב ואמר "כנס כנס", ואז דחף אותו לרכב, המתלונן ניסה להתנגד, אבל המשיב דחף אותו וטרק את הדלת.

המשיב סטר לו בזמן שדחף אותו להיכנס לרכב. יכול להיות שיצא שוב מהרכב כשזאב התקרב "הייתי מאוד מפוחד"

26. זאב העיד כי המשיב נראה לו שתוי ביום האירוע, הגיע למוסך לקראת 12:30 ושאל היכן המתלונן. המתלונן והמשיב הלכו הצידה לכיוון רכבו של המשיב ושוחחו, נכנסו לרכב שלו ודיברו, ואז ראה מרחוק את המשיב סוטר למתלונן. המתלונן יצא מהרכב, והמשיב אחריו. הוא התקרב על מנת לנסות ולהפריד, ואמר "הלו בלי ידיים אפשר לדבר להסתדר בלי אלימות". המתלונן אמר לו לעוף מפה ולא להתערב, דיבר בצורה מאיימת, אז הוא התרחק.

המשיב אמר למתלונן מס' פעמים להיכנס לרכב "אחרי כמה פעמים רני נכנס לרכב כי הוא פחד וגם הוא (המשיב) חזר לרכב, רני חזר אחרי שלוש שעות בערך בשעה 14:30 וכולו היה מנופח בפנים ממכות"

בחקירה נוספת סיפר כי לא ראה את כניסת המתלונן לרכב בפעם הראשונה, ולא ידע לומר אם המשיב דחף אותו. חזר וטען שלאחר שהמשיב דיבר אליו בצורה מאיימת, הוא צעק למתלונן "כנס לרכב" ולמתלונן "לא הייתה ברירה והוא נכנס לרכב והם יצאו"

אישר גרסת המתלונן כי המשיב אמר שאם הוא ישלם במקום המתלונן הוא ישחרר אותו.

27. בן חיים אילנה, בת זוגו של המתלונן, סיפרה כי ביום האירוע התקשר אליה זאב וסיפר שהגיע למוסך

"איזה ערבי עם פיאט כחולה מסחרית ונתן לו מכות והכניס אותו בכוח לאוטו ומאז רני לא עונה לי לטלפון כבר חצי שעה"

28. ויקטור סיפר שהמשיב קנה בתיווכו מהמתלון רכב אספנות לפני כ- 12 שנים. המשיב ביקש את הרישיונות, וכשהמתלון לא המציא אותם, הם סיכמו ביניהם שהמתלון ישלם למשיב את הכסף עד ה- 10 לחודש. שוחח עם המתלון בבוקר האירוע והוא אמר שיעביר את הכסף למשיב אחר הצהריים.

היו לו שיחות קודמות בעניין עם המשיב מסגרתן ביקש להרגיע אותו ושיחכה קצת עם הכסף "אני לא חושב שנסאר סוחט אותו זה כסף שלו"

בשיחות בינו לבין המשיב, אמר לו המשיב שהוא עצבני, הוא יגיע למוסך ואם המתלון לא ישלם לו את הכסף הוא יפרק אותו במכות

29. המשיב טען שהגיע למוסך לפני מס' ימים לשוחח עם המתלון על הכסף שחייב לו על הרכב.

טען שהשקיע ברכב 28,000 ₪ ורצה למכור אותו. ביקש מהמתלון 19,000 ₪, אחרי שעשה לו הנחה. המתלון הסכים וביקש כחודשיים לארגן את הסכום.

ביום האירוע דיבר איתו מחוץ למוסך, המתלון הבטיח שבקרוב ישלם לו, והוא הלך

המתלון לא נכנס לרכבו, לא נסע איתו לשום מקום והוא לא תקף אותו

כשהמשיכו לעמת אותו מול גרסת המתלון הכחיש שנסע עם המתלון ותקף אותו ושמר על זכות השתיקה
"מרגע זה אין יותר מה להגיד אני שומר על זכות השתיקה"

בחקירה נוספת שינה גרסתו וטען כי ביום האירוע המתלון עלה איתו בהסכמה לרכב, הם רק דיברו והוא נתן לו חודשיים וחצי להחזיר לו את הכסף, לא נסעו לשום מקום.

כשעומת עם גרסת זאב, לא ידע להבהיר מדוע אדם שאין לו סכסוך עמו ולא מכיר אותו יאמר שנסע עם המתלון.

כשעומת עם איכון הנייד שלו ותיעוד מצלמות אבטחה התומכים בגרסת המתלון, השיב כי "לא יודע" או "לא זוכר" לאן נסע ומה עשה, אבל בכל מקרה לטענתו אין הוכחה שהמתלון היה איתו ברכב "תוכיחו"

הכרעה -

30. בשלב דיוני זה, בו יש לבחון אם קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים, על חומר הראיות הלכאוריות לגבש פוטנציאל להרשעת הנאשם בהליך העיקרי במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי. בשלב זה, אין בית המשפט נזקק לטענות בדבר מהימנות ומשקל,

אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הראייתית, לקעקע את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ולהציגה כמשוללת יסוד. טענות בדבר מהימנות עדים ראוי שיתבררו בפני המותב אשר ישמע את התיק העיקרי. (בש"פ 1899/18)

31. בעת בחינת ראיות לכאורה בשלב המעצר - בית המשפט נדרש להעריך באופן הסתברותי את המשקל הלכאורי של הראיות בתיק החקירה, והאם יש סיכוי סביר להרשעה, וזאת מבלי לקבוע מסמרות ביחס למהימנותן, או למשקלן של הראיות. (ראה בש"פ 4596/17 אלטורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 2.7.17; בש"פ 562/18; בש"פ 4458/18).

32. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

33. המשיב כאמור טען להיעדר ראיות בעבירת החטיפה משכנס המתלונן מרצונו לרכבו.

34. סעיף 369 לחוק העונשין מגדיר חטיפה כדלקמן -

"הכופה אדם בכוח או באיומים או מפתהו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה, ודינו - מאסר עשר שנים."

ס' 372 לחוק העונשין עניינו חטיפה כשלצידה נסיבה מחמירה - לשם רצח או סחיטה -

"החוטף אדם כדי לרצחו או כדי להעמידו בסכנת רצח, או חוטף אדם כדי לסחוט או לאיים, דינו - מאסר עשרים שנים."

35. על מנת להרשיע את המשיב בסעיף 372 נדרש ראשית להוכיח כי התקיימה חטיפה.

כבר נקבע כי יסוד החטיפה עניינו **"בהנעתו של הקורבן ללכת ממקום הימצאו למקום אחר תוך כדי פגיעה בחירותו בדרך של תפיסה, עיכוב או כליאה"** (ע"פ 7365/00 פרחאט נ' מדינת ישראל מיום 11.8.03).

מאפיין חיוני בעבירת חטיפה הוא **"שלילה אמיתית של חופש התנועה של החטוף"** (ראה יעקב קדמי הדין בפלילים חלק שלישי, 1487 (2006)).

בעניין פרחאט לעיל נקבע באשר ליסוד העובדתי כי **"הוא רחב עד מאוד. כל שנדרש, מבחינת היסוד העובדתי, הוא מעשה של כפייה (אילוץ) בכוח או באיומים או מעשה של פיתוי באמצעי תרמית, המופנה כלפי האדם ללכת מן המקום שהוא נמצא בו"**.

(ראה גם ע"פ 7644/17 יעקב גראד נ' מדינת ישראל מיום 21.10.18)

36. בתיק דנן, די בשלב זה בראיות שהוצגו כדי להקים תשתית ראייתית **לכאורית** לעבירת חטיפה -

- הודעות המתלונן ושיחות הטלפון בינו לבין המשיב וויקטור מעידות על עוצמת הפחד של המתלונן לאור איומי המשיב כי בכוונתו להגיע למוסך, לפגוע בו ובמשפחתו. הטענה כי המתלונן, בנסיבות דנן, ייכנס מרצונו לרכבו של המשיב, אשר מזה מס' חודשים, מקלל ומאיים לפגוע בו ומשפחתו - עומדת בניגוד לכל הגיון סביר.
- המתלונן העיד כי המשיב סטר לו תוך כדי שהוא דוחף אותו להיכנס לרכב וטורק את הדלת.
- זאב העיד כי המשיב צעק למתלונן מס' פעמים להיכנס לרכב ולמתלונן לא הייתה ברירה אלא לעשות כן. המשיב ענה לזאב, שביקש להפריד ולמנוע אלימות, בצורה מאיימת תוך שמבהיר כי ככל שמוכן לשלם את חובו של המתלונן הוא "ישחרר אותו"
- אילנה, בת זוגו של המתלונן, סיפרה כי בשיחה עם זאב הוא הודיע לה שאדם הגיע למוסך והכניס בכוח את המתלונן לרכבו
- המשיב מהלך חקירותיו חזר וטען כי לא נסע עם המתלונן ברכבו, אלא רק שוחח עמו ברכב ונסע משם. המשיב לא ידע ליתן כל הסבר מניח את הדעת, לגרסתו של זאב כמו גם לעובדה כי מחקרי תקשורת, תיעוד מצלמות אבטחה, ושקית עם בקבוקים וכוס זכוכית קטנה, תואמים ומחזקים גרסת המתלונן, שחזר למוסך לאחר כשלוש שעות כשפניו חבולות.
- כשהמשיכו לעמת את המשיב עם הראיות, וגרסאותיהם של המתלונן וזאב - שמר על זכות השתיקה.

37. יחד עם זאת לא נעלם מעיניי כי ביחס לעבירת החטיפה, מדובר במארג לא פשוט. זאב לא ראה את כניסתו בפעם הראשונה של המתלונן לרכבו של המשיב, ועל פניו נראה כי ניהול ההליך בעניין זה עלול להיות מורכב.

לפיכך, חרף מכלול הראיות המדאיג כמפורט לעיל, איני רואה בנסיבות אלו לנעול הדלת, ובכוונתי לשקול הפניית המשיב לבחינת שירות המבחן.

ניתנה היום, כ' אדר תש"פ, 16 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.